

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5342/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зехлија Куртовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 269/19 од 16.04.2019. године, на седници од 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 269/19 од 16.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 269/19 од 16.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 76/17 од 16.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужили на име накнаде штете исплати износ од 41.151,50 динара са законском затезном каматом од 04.11.2003. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 269/19 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута решење садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде оредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, и из разога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14). Наиме, побијана пресуда у складу је са закључком Врховног касационог суда донетим на

седници грађанског одељења 02.11.2018. године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним и државним капиталом уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, а у конкретном случају није утврђена повреда тужиљиног права на суђење у разумном року. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 14.02.2017. године, тражена је накнада штете у износу од 41.151,50 динара.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић